

Anar més enllà

Xavier Vinader

"A les portes d'una campanya electoral incerta, l'organització armada basca sembla que ha volgut deixar clar que tenia capacitat de foc suficient per colpejar on fa mal."

Ja hi tornem a ser. La pólvora ha substituït la paraula una vegada més aquesta setmana a Madrid. La crispació social, lògicament, s'ha disparat uns quants graus amunt. I acte seguit, han vingut les declaracions plenes de ràbia, els crits i els qualificatius insultants a dojo. La seqüència és penosa i coneguda. Massa coneguda en aquests darrers temps.

L'atemptat mortal d'ETA contra Francisco Tomás y Valiente, ex-president del Tribunal Constitucional, ha tocat fibres sensibles i ha posat els nervis de punta a la classe política del país. No podia ser d'altra manera. El conegut jurista era un home molt apreciat en diferents sectors i el seu assassinat ha commogut a fons. El fet és evident. A les portes d'una campanya electoral incerta, l'organització armada basca sembla que ha volgut deixar clar que tenia capacitat de foc suficient per colpejar on fa mal. I dir a tothom que, guanyés qui guanyés el 3-M, en el futur

també caldria tenir-los en compte. D'aquesta manera, els dirigents de les forces polítiques parlamentàries es veuen confrontats una vegada més de forma dramàtica a un conflicte que ve de lluny i que pot ser encara molt més llarg. Ens agradi o no.

Hi ha hagut polítics, com el socialista Juan Carlos Rodríguez Ibarra, president d'Extremadura, que han aprofitat el moment per alçar la veu i dir que "potser s'hauria de tallar en sec qualsevol tipus de millora en l'autonomia basca fins que els terroristes no abandonessin les armes". I s'ha quedat tan ample. El seu company de partit Joaquín Leguina, ex-president de la Comunitat de Madrid, ha llençat unes floretes al general Rodríguez Galindo (ex-cap de la caserna d'Intxaurrondo) i ha criticat el fet que s'hagi resuscitat judicialment el cas GAL argumentant que "això sols ha beneficiat els terroristes". Cal tenir penques. Altres dirigents polítics s'han ficat frontalment amb els mit-

ARXIU

Juan Carlos Rodríguez Ibarra. Arran dels últims atemptats d'ETA, ha demanat l'aturada de la transferència competencial al País Basc.

jans de comunicació per denunciar la guerra bruta i s'han deixat sentir veus afirmant, fins i tot, que en la lluita antiterrorista calia "anar més enllà si era necessari". Evidentment ningú no va precisar mai si estava pensant en alguna arma secreta desconeguda fins aquest moment.

Perquè el fet que cal anar més enllà és evident per a molta gent. El problema és aclarir com i amb què. Anar més enllà en el camí del diàleg i la negociació és, segons molts estudiosos del conflicte basc, l'única possibilitat d'arribar a la pau definitiva amb garanties. La resta, diuen tots, només serà eternitzar les coses. "Perquè, siguem sincers, això no té retop. Anar més enllà de la legalitat o de la frontera francesa ja s'ha fet moltes vegades i els resultats no han pogut ser més desastrosos" —em va dir un important càrrec de la policia autonòmica basca—.

I aquell home, sens dubte, sabia molt bé del que parlava.